



ΕΤΟΣ 64ov

31 Ιανουαρίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3270)

## ΤΟ ΑΠΟΛΩΛΟΣ

Στήν εποχή μας διαπιστώνουμε μιά κυριαρχούσα τάση γιά κατάκριση έως έξω-ντώσεως του ἄλλου. Ἡ κοινωνία μας ἀσχολεῖται μέ κουτσομπολιά ὡς τρόπο ἀπαξίωσης του ὁποιουδήποτε, ιδίως ὅποιου κατέχει κάποια ὑπεύθυνη καί ζη-ηλευτή θέση. Ἄλλιά καί στήν καθημερινότητά μας ἀρεσκομάστε νά ἀπομειώνουμε ὄχι μόνον ἐχθρούς, ἀλλήλα καί συγγενεῖς, φίλους, γνωστούς, γείτονες, ἀνθρώπους ἀπό τούς ὁποίους ἐξαρτιόμαστε καί εἶναι οἱ πρῶτοι στούς ὁποίους στή δυσκολία μας συνήθως καταφεύγουμε. Ἐπιπλέον, συνηθίζουμε νά μὴν ξεχνᾶμε τό ὅποιο κουτσομπολιό, φήμη, ἢ σφάλμα του ἀδελφοῦ μας, ἐνῶ σπεύδουμε καί νά ἀπο-δώσουμε μόνιμη μομφή κολληώντας, ὅπως λέει ὁ Ἰαός, «ταμπέλες».

Θά μπορούσε νά πει κανεῖς ὅτι αὐτό γινόταν πάντα κι ἐπομένως, δέν θά ἔπρε-πε νά μᾶς ἐντυπωσιάζει ἡ παρόμοια συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων. Τό τραγικό στήν εποχή μας εἶναι τό ἐξῆς. Ἐνῶ παλαιότερα, τουλάχιστον κατά τή διαπαιδα-γώγηση τῶν νέων, καυτηριάζονταν παρόμοιες συμπεριφορές, σήμερα ἀντιθέτως ἐνθαρρύνονται, αἰτιολογώντας τήν κατάκριση καί τήν ἀπαξίωση ὡς ἐπανάσταση ἢ καταγγελία τῶν κακῶς κειμένων, τήν ἴδια στιγμή πού μόνο διαίρεση καί κατα-κερματισμός ἐπέρχονται στίς ἀνθρώπινες σχέσεις. Παρατηρεῖται μάλιστα τό ἐξῆς ἀντιφατικό. Ἀπό τή μιά στό ὄνομα μιᾶς δῆθεν ἐλευθερίας, προτρέπονται οἱ νέοι μας νά κάνουν ὄ,τι θέλουν, χωρίς περιορισμούς καί φραγμούς, τήν ἴδια στιγμή πού μέ τά σύγχρονα τεχνολογικά ἐπιτεύγματα, δύσκολα ξεφεύγει κάτι, καθώς σχεδόν ὅλα καταγράφονται. Ἔτσι, κάποιο σφάλμα τῆς νεότητος ἢ κάποια ἀμαρ-τία τῆς ἄγνοιας χαρακτηρίζεται γιά πάντα ὅποιον δέν πρόσεξε, δίνοντας ἀφορμή ἀκόμη καί γιά ἐκβιασμούς ἢ χειραγώγηση στά κατοπινά χρόνια.

### Ὁ Ζακχαῖος

Κάτι παρόμοιο ἀναπτύσσεται στό σημερινό Εὐαγγέλιο. Παρουσιάζεται ὁ



## ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

### Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Τεριχά. Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκμορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάρβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοῦ, τὰ ἡμίσια τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάνησα, ἀποδίδωμι τετραπλαῖον. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Ζακχαῖος καὶ ἀντιδιαστέλλεται ἢ ἔναντί του συμπεριφορά τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ αὐτὴν τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα τῶν συμπολιτῶν του. Τί ἦταν ὁ Ζακχαῖος; Ἀρχιτελώνης. Ἄν ὁ ἀπλὸς τελώνης, ὁ ὁποῖος νοίκιαζε τοὺς φόρους μιᾶς περιοχῆς προκαταβάλληοντάς τους στό Ρωμαϊκό κράτος καὶ στή συνέχεια εἰσπράττοντάς τους στό πολυπληθῆσιο μὲ κάθε μέσο ἀκόμη καὶ βίαιο, μὲ κάθε τρόπο ἀκόμη καὶ ἀδικο, ἦταν μιστὸς, πόσο μᾶλλον ὁ ἀρχηγὸς τους!

Κι ὅμως, αὐτὸς πού ἡ ζωὴ του χαρακτηριζόταν ἀπὸ τὴν ἐπίδιωξη καὶ τὸ κυνήγι τοῦ πλοῦτου, ἐπιθύμησε κάτι πού ἡ ὑψηλὴ κοινωνικὴ του θέση, τὰ μέσα πού εἶχε στή διάθεσή του ἢ καὶ ἡ φυσικὴ του διάπλαση ἀκόμη, δέν μπορούσαν νὰ τοῦ προσφέρουν. «Ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι». Γιατί; Ποιὸς ξέρει. Ἴσως εἶχε ἀκούσει τὴν ἀγαθὴ φήμη περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ἴσως εἶχε ἀκούσει τίς αἰτιάσεις τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Ἴσως ἤθελε νὰ διαμορφώσει δική του ἀντίληψη περὶ τοῦ προσώπου, ἔστω καὶ μὲ μιά ματιὰ. Ἴσως ἤθελε νὰ δεῖ αὐτόν πού μὲ τόση ἀγάπη φερόταν στοὺς ἀνθρώπους, ἰδίως στοὺς πάσχοντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Κι αὐτὴ του ἡ ἐπιθυμία τὸν ὁδηγεῖ νὰ κάνει κάτι τρελὸ, ν' ἀνέβει σ' ἓνα δένδρο γιὰ νὰ βλῆπει ἄνετα χωρὶς νὰ τὸν βλέπουν. Κι ἐνῶ ὅλοι τὸν παραβλέπουν καὶ διέρχονται ἀδιάφοροι κάτω ἀπὸ τὸ δένδρο, ὁ Χριστὸς τὸν ἐντοπίζει καὶ τὸν ἐγκλιωβίζει: «Ζακχαῖε, σπεύσας κατάρβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι».

Μόλις λίγο ταπεινώθηκε ὁ Ζακχαῖος, μόλις λίγο προθυμοποιήθηκε νὰ κινηθεῖ μὲ εὐνοϊκὴ διάθεση, ἔστω μὲ ἀγαθὴ περιέργεια, πρὸς τὸν Ἰησοῦ, σπεύδει Ἐκεῖνος πρῶτος ν' ἀνταποκριθεῖ καὶ νὰ τὸν προφθάσει, βοηθώντας τον νὰ θεμελιώσει σωστά τὴ μετάνοιά του. Κι ἐκεῖ μπροστά σέ ὅλους ὅσοι κατηγο-

## Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῆς πόλεως Ἰεριχῶ. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος πού ὠνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος, καὶ ζητοῦσε νὰ ἰδῆ ποιὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ δὲν μπορούσε ἀπὸ τὸ πλῆθος διότι ἦτο κοντός τὸ ἀνάστημα. Ἔτρεξε λοιπὸν ἐμπρὸς καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σὲ μιὰ μουριά, διὰ νὰ τὸν ἰδῆ, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ. Ὅταν ἔφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἐσέκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νὰ μείνω στὸ σπίτι σου σήμερα». Καὶ κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ χαράν. Ὅταν εἶδαν αὐτό, ὅλοι παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν, «Εἰς τὸ σπίτι ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει νὰ μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθηκε καὶ εἶπε εἰς τὸν Κύριον, «Τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐάν μὲ δόλιον τρόπον ἐπῆρα ἀπὸ κάποιον τίποτε, θά τοῦ τὸ ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἔγινε σωτηρία σέ τοῦτο τὸ σπίτι, διότι καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἤλθε νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός».

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

ροῦσαν τὸν Ζακχαῖο καὶ χάριν τῆς κοινωνικῆς προκατάληψης τὸν ἀποστρέφονταν, δίνει ὁ Χριστὸς μας ἓνα μάθημα τοῦ πῶς ὑπερβαίνει ἡ ἀγάπη τὸ παρελθόν, τὸ διαγράφει καὶ τὸ ἀνασκευάζει.

### Ὁ σκοπὸς τοῦ ἔρχομοῦ τοῦ Χριστοῦ

Ὁ τρόπος πού ὁ Χριστὸς ἐνεργεῖ προκαλεῖ διπλὴ ἀντίδραση ἐκ μέρους τοῦ Ζακχαίου. Πρῶτον, ὁμοιογεῖ χωρὶς λόγια ἐνώπιον ὄλων ὅτι διαρρυσνύει τὴ σχέση του μὲ τὴν ὁποιασδήποτε μορφῆς ἀδικία. Δεύτερον, δεσμεύεται δημόσια ν' ἀποκαταστήσει καὶ μὲ τὸ παραπάνω κάθε ἀδικία πού εἶχε διαπράξει. Ὑπογραμμίζεται ἔτσι, ἀπὸ τὴν εὐαγγελικὴ διήγηση ὅτι μιὰ αἴτηση συγγνώμης δὲ σημασιοδοτεῖ τὴ μετάνοια, οὔτε ἀρκεῖ ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀπόφαση νὰ μὴ ξαναγίνει τὸ ἴδιο ἴλαθος κι ἀπὸ τὴν ἀπόφαση νὰ ἀποκατασταθεῖ στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ ἡ ὁποια ζημιὰ προκλήθηκε.

Ὁ τρόπος πού ὁ Χριστὸς ἐνεργεῖ προκαλεῖ γογγυσμὸ μεταξύ ὄλων ἐκείνων πού, μπορεῖ μὲν νὰ σέβονταν τὸν διδάσκαλο, δὲν μπορούσαν ὅμως, νὰ κατανοήσουν τὸ πῶς ἐνεργεῖ, οὔτε νὰ ξεκολληθοῦν ἀπὸ τίς κακές συνήθειες τῶν κοινωνικῶν στερεοτύπων καὶ τῶν προκαταλήψεων. Ἔτσι, κατακρίνοντας κατακρίνονται οἱ ἴδιοι καὶ αὐτοκαταδικάζονται μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται πνευματικά.

Ὁ τρόπος πού ὁ Χριστὸς ἐνεργεῖ τὸν ὑποχρεώνει νὰ δηλώσει εὐθέως τὸν σκοπὸ του ἐπὶ γῆς: «Ἦλθε γάρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός». Δηλαδή, τὸ ἀνθρώπινο γένος ὡς ἓνα σῶμα, ὡς ἐνιαῖο σύνολο πού βού-

31 Ιανουαρίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Κύρου καί Ἰωάννου τῶν ἀναγγύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑξ μαρτύρων († 251).  
Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).  
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Φεβρουαρίου, ΙΣΤ΄ Ματθαίου.  
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 14-30.

ῥιαξε μέ τήν πτώση μέσα στήν ἀπώλεια. Ὅποιος διαφοροποιεῖται ἀπό αὐτό τό σῶμα, θεωρώντας ἑαυτὸν ἀνώτερο ἢ κάτι ἀλλοίωτο ἀπό τοὺς ὑπολοίπους, μόνος του ἀρνεῖται νά καταστῆ στόχος τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἀναζητηθεῖ καί νά σωθεῖ ὅπως ὁ Ζακκαῖος. Ὅποιος δέν χαίρεται μέ τή μετάνοια καί τή σωτηρία τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ ἐπιμένει νά θυμᾶται τήν ἁμαρτία τοῦ ἄλλου, δέν ὠφελεῖται ἀπό τόν Χριστό καί τίς εὐεργεσίες πού προσφέρει στήν ἀνθρωπότητα. Ὅποιος δέν ἀποδεχθεῖ μέ ταπείνωση τήν ἁμαρτωλότητά του, δέν μπορεῖ νά βάλῃ ἀρχή μετανοίας καί νά κερδίσει ὅ,τι κι ὁ Ζακκαῖος, τό νά μείνει ὁ Χριστός μαζί του!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

**Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας**

**JEAN DANIELOU**

## **ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ ΚΑΙ Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ**

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x21 ἑκατ., σελ. 176)

Τό νά μιλάει κανεῖς γιά τοὺς Ἀγγέλους δέν εἶναι ἄκαιρο. Διαπιστώνουμε ὅτι οἱ γνωστότεροι Ἅγιοι καί ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ἔζησαν ἐξοικειωμένοι μέ αὐτούς. Καί ἡ ἐκκλησιαστική παράδοση τοὺς παραχώρησε ἕνα εὐρὺ πεδίο στή θεολογία τῆς.

Στό ἔργο τοῦτο ὁ ἐπιφανῆς Γάλλος θεολόγος Jean Daniélou δέν προβαίνει σέ μία πλήρη πραγματεία ἀγγελολογίας. Πρόκειται γιά μία μελέτη ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν Ἀγγέλων, τήν ὁποία ἐκπόνησε βασιζόμενος στίς πατερικές πηγές, οἱ ὁποῖες ἀποδείχθηκαν ιδιαίτερα πλούσιες ὑπ’ αὐτή τήν ἄποψη.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)